Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-677
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. J.S.W. Holtrop, mr. S.W.A. Kelterman, leden en mr. C.J.M. Veltmaat, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 28 november 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ASR Schadeverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen Verzekeraar, die de uitvoering van de rechtsbijstand heeft overgedragen aan DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., verder te noemen Uitvoerder
Datum uitspraak	: 19 augustus 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering, klacht over kostenmaximum. De Commissie is van oordeel dat sprake is van een samenhangend geheel van geschillen die voortvloeien uit één gebeurtenis, zodat Uitvoerder volgens de verzekeringsvoorwaarden slechts eenmaal verplicht is het maximum van € 12.500,00 voor externe kosten beschikbaar te stellen. De klacht is ongegrond en de vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken en de daarbij overgelegde bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- de aanvullende stukken van Consument;
- een aanvulling op de klacht van Consument;
- het verweerschrift van Uitvoerder;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Uitvoerder en
- de aanvullende stukken van Consument.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend. De Commissie stelt verder vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt op grond van de stukken beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft sinds 1984 een particuliere rechtsbijstandverzekering bij Verzekeraar die de uitvoering van de rechtsbijstand heeft overgedragen aan Uitvoerder. Per 1 februari 2010 is de verzekering beëindigd. Consument heeft bij een andere verzekeraar [X] een nieuwe rechtsbijstandverzekering gesloten. In de verzekeringsvoorwaarden is, voor zover relevant, het volgende bepaald:

*"**Algemene Voorwaarden***

Gebeurtenis
Een voorval of een reeks van voorvallen die met elkaar verband houden, waardoor schade ontstaat. De gebeurtenis moet plaatsvinden tijdens de looptijd van de verzekering.

Bijzondere Voorwaarden Rechtsbijstand Particulieren
Algemeen

Artikel 1
Aanvullende begripsomschrijvingen
In deze Bijzondere Voorwaarden verstaan wij onder:
1. Gebeurtenis
In afwijking van de omschrijving in de Algemene Begripsomschrijvingen verstaan wij onder gebeurtenis het voorval dat, of de feitelijke ontwikkeling die redelijkerwijs moet worden beschouwd als de oorzaak van het geschil. In geval van het verhaal van schade is het schadeveroorzakende voorval de gebeurtenis.
Een gebeurtenis waarvan de verzekerde niet op de hoogte was en ook niet op de hoogte behoefde te zijn, kan niet worden aangemerkt als oorzaak van het geschil. Bij twijfel is het aan de verzekerde dit aan te tonen.

Standaarddekking

Artikel 3
Omvang van de dekking
1. Als de verzekerde als particulier ten gevolge van een gebeurtenis betrokken raakt in een geschil, waardoor hij in een eigen behoefte aan rechtsbijstand moet voorzien, kan hij aanspraak maken op het verlenen van rechtsbijstand. Deze aanspraak kan de verzekerde alleen maken als voldaan wordt aan beide onderstaande voorwaarden:
a. de gebeurtenis, het geschil en de daaruit voortvloeiende behoefte aan rechtsbijstand doen zich voor gedurende de looptijd van de verzekeringsdekking; […]
2. Een gebeurtenis waarvan de verzekerde niet op de hoogte was en ook niet op de hoogte behoefde te zijn, kan niet worden aangemerkt als de oorzaak van het geschil. Bij twijfel moet de verzekerde dit aantonen.

3. Een samenhangend geheel van geschillen die voortvloeien uit een gebeurtenis worden beschouwd als één geschil.
[…]

Artikel 4
Verlening van de rechtsbijstand
[…]
2. De schaderegelaar vergoedt de in artikel 5.1.b genoemde externe kosten die uit de rechtsbijstand voortvloeien tot maximaal € 12.500,- per geschil. […]

Artikel 5
Kosten van Rechtsbijstand
1. De schaderegelaar vergoedt:
[…]
b. de volgende externe kosten:
1. de kosten van externe deskundigen die door de schaderegelaar zijn ingeschakeld, als deze kosten naar het oordeel van de schaderegelaar noodzakelijk gemaakt zijn voor de uitvoering van de opdracht;
[…]
3. Niet voor vergoeding komen in aanmerking:
b. de in lid 1 sub b bedoelde externe kosten die het verzekerde kostenmaximum per geschil te boven gaan."

2.2 Consument heeft op 12 maart 2008 een koop-/aannemingsovereenkomst gesloten voor een nieuwbouwwoning. In deze overeenkomst met (een rechtsvoorganger van) de project-ontwikkelaar is bepaald dat de woning wordt aangesloten op het warmtenet van het energiebedrijf 1.

2.3 Eind 2009 is de woning opgeleverd door de projectontwikkelaar. Consument heeft daarbij diverse gebreken aan de woning geconstateerd, waaronder aan het verwarmingssysteem. Dit geschil heeft Consument per brief van 10 mei 2011 gemeld bij Uitvoerder:

"[…] Medio 2008 kocht ik een nieuwbouwwoning met GIW-garantie. Alles ging redelijk 'goed' tot kennelijk vanaf medio 2009 de aannemer [bedrijfnaam] steeds meer liquiditeitsproblemen kreeg. Hierin schuilt voor een deel de verklaring voor de vertragingen en de kwaliteitsproblemen waar wij als kopers vervolgens mee te maken kregen. Beide leidden weer tot opleveringsklachten welke voor zover het 'simpele' zaken betrof netjes werden opgelost. Voor de moeilijkere zaken geldt dit echter niet, met als gevolg een vergaand conflict tussen mij en de projectontwikkelaar.

Eind 2010 wilde ik de onopgeloste zaken aan de Raad van Arbitrage voor de Bouw gaan voorleggen, maar zowel uit de documentatie van Woningborg als van de RvA bleek dat men vindt dat het beter is om eerst aan Woningborg een verzoek tot bemiddeling te doen. Dat heb ik toen gedaan […].
De bemiddeling leek toch een positief gevolg te hebben, namelijk de toezegging van het hoofd Realisatie van de projectontwikkelaar, dat ik per 31 maart jl. eindelijk eens een kwalitatief goed antwoord op de zaken die ik had aangedragen zou krijgen, maar tot op heden is dat niet gebeurd (zie bijlage 2). […] Mijn adviesvraag heeft met dit laatste te maken. Is dit een overreactie van mij, of denken jullie net als ik dat het misschien beter is om helemaal niet meer naar de RvA te stappen en de zaak aan een echte onafhankelijke rechter voor te leggen? Of is het misschien een idee om de zaak op te splitsen en het verwarmingsgedeelte (later?) nog wel bij de RvA neer te leggen en de rest door jullie op te laten pakken (schade <5000 euro!)?"

2.4 Uitvoerder heeft de zaak in behandeling genomen en geregistreerd onder nummer [nummer I]. Een jurist van Uitvoerder is in 2013 tot de conclusie gekomen dat er geen redelijke kans op succes aanwezig was. Consument kon zich daarin niet vinden en heeft een beroep gedaan op de geschillenregeling van zijn rechtsbijstandverzekering. De daarvoor ingeschakelde advocaat heeft per brief van 10 juli 2013 aan Consument geschreven:

"[…] Ik lees er in dat [de jurist van Uitvoerder] van mening is dat de kosten van het vervangen van het systeem niet opwegen tegen de iets hogere nota en vervanging daardoor buiten alle proporties is.
Mijn visie ten aanzien van het voorgaande is het volgende. Indien u ieder jaar substantieel hogere energiekosten heeft dan vooraf was beloofd en het systeem voor het overige goed zou werken, dan zou een vordering tot algehele vervanging weinig kans van slagen hebben. In die situatie zou een vordering tot compensatie van de hogere kosten wel kans van slagen hebben. Die procedure wordt naar ik heb begrepen inmiddels echter al door een bewonersgroep gevoerd. Uw probleem met het systeem is echter (voornamelijk) dat dit niet goed werkt. Hiervan heb ik aangegeven dat u recht hebt op een goed werkend systeem en dus ook op herstel van het systeem. Indien de enige manier om een werkend systeem te krijgen is om het hele systeem te vervangen (ervan uitgaande dat u dit kunt bewijzen), dan is het kostenaspect van ondergeschikt belang en heeft een dergelijke vordering ondanks de hoge kosten van de vervanging van het systeem mijns inziens een redelijke kans van slagen."

2.5 Consument heeft zich vervolgens aangesloten bij een collectief van belanghebbenden dat wordt bijgestaan door een advocaat. Uitvoerder heeft die zaak geregistreerd onder nummer [nummer II] en dat dossier is uitbesteed aan de hiervoor bedoelde advocaat.

2.6 Consument heeft de projectontwikkelaar voor de diverse gebreken aan de woning op 28 december 2015 gedagvaard. In het vonnis van de Rechtbank [locatie] van 8 november 2017 is het volgende opgenomen:

*"**2. De feiten***
[…]
2.6. In artikel 44 (aansluiting warmtenet) van de koop-/aannemingsovereenkomst is voor zover van belang bepaald:
'De verkoper zal, waarmee de verkrijger zich bekend en akkoord verklaart, de woning voorzien van een aansluiting op het warmtenet van [het energiebedrijf 1]. Daartoe zal in de woning een aansluiting op een collectieve warmtepompinstallatie, buiten de woning gelegen, met centrale warmte-warmtapwaterlevering respectievelijk koeling worden gerealiseerd.
Door ondertekening van deze overeenkomst verplicht verkrijger zich om in te stemmen met alle verplichtingen welke voortvloeien uit en/of samenhangen met de realisatie, de exploitatie en het beheer van het warmtenet door [het energiebedrijf 1], waaronder mede begrepen het vestigen van een kwalitatieve verplichting en/of erfdienstbaarheid voor de infrastructuur, voor de levering van warmte, koude en warmtapwater en in dat kader het aangaan van een huur- en/of afnameovereenkomst voor een periode van tenminste 30 Jaar na in gebruik name van het laatste appartement/woning en het voldoen aan de daaruit voortvloeiende betalingsverplichtingen met casu quo aan bedoelde warmteleverancier. […]
Door ondertekening van deze overeenkomst verklaart verkrijger zich ermee akkoord dat eventuele aansprakelijkheden ter zake van de realisatie, de exploitatie en het beheer door [het energiebedrijf 1], van het hiervoor bedoelde systeem/warmtenet, niet op de ondernemer rusten en vrijwaart hij de ondernemer deswege.'
[…]

3. De vordering van [Consument]
[…]
3.2. [Consument] heeft het volgende aan zijn vordering ten grondslag gelegd.
Sinds de oplevering vertoont de woning gebreken. De gebreken/klachten waar [Consument] mee te maken heeft bestaan uit:
A. een disfunctionerend verwarmingssysteem met dito installaties (stadsverwarming), dat zomers gebruikt wordt voor "koeling" en dat tevens zorg draagt voor de warm tapwatervoorziening, echter op ontoereikende wijze. Dit is een gebrek dat, naast gederfd woongenot en (bij gebrek aan een oplossing) waardevermindering van de woning, tevens leidt tot extreem hoge energierekeningen welke ook weer een vorm van schade opleveren;
B. een ontoereikend en (zeer) gehorig ventilatiesysteem dat leidt tot diverse leefmilieu en/of gezondheidsklachten van [Consument];

C. vocht, vlekken, schimmels en dergelijke welke zich onder meer, doch niet uitsluitend bevinden op de plafonds, wanden, (op en onder) de vloer, in kieren/naden en op meubels/stoffering, welke mogelijk duiden op een oude of bestaande lekkage, maar in ieder geval wijzen op een gebrek;
D. geluidsoverlast tussen de woningen;
E. geluidsoverlast van buitenaf;
F. geluidshinder in de woning zelf (in en tussen de verschillende ruimtes in de woning);
G. klachten over de inbraakgevoeligheid van de woning;
H. het tochten door de gevels die de woningen van de buitenlucht afsluiten (soms langs en door kieren en naden van de ramen en deuren en mogelijk ook via te ruime 'tochtgaten' en soms zelfs gewoon door de muur);
I. het niet behalen van de milieubelofte (die aanvankelijk door [de projectontwikkelaar] was en nog steeds door [het energiebedrijf 1] wordt aangegeven);
J. fout bij de bouw voor de woningen aan de [naam straat] ten aanzien van de WT\N installatie (o.a. opbouw koven ventilatie);
K. overschrijding van de bouwtijd/werkbare dagen (geldt alleen voor de woningen aan de [naam straat];
L. slechte kwaliteit schilder- en spuitwerk;
M. ongebruikelijke hoge energierekeningen."

2.7 Consument heeft de projectontwikkelaar voor het gehele verwarmingssysteem verantwoordelijk gehouden. In het vonnis van 8 november 2017 heeft de rechtbank beslist dat de projectontwikkelaar terecht en op goede gronden stelt dat zijn aansprakelijkheid beperkt is tot gebreken die uitsluitend verband houden met de binneninstallatie van het verwarmingssysteem. Volgens de rechtbank is er geen grondslag om de projectontwikkelaar aansprakelijk te houden voor (het functioneren van) de WKO-installatie:

"Aansprakelijkheid beperkt tot binneninstallatie?
[…]
5.10. [Consument] houdt [de projectontwikkelaar] echter voor het 'gehele verwarmingssysteem' verantwoordelijk, dus ook voor het functioneren van de WKO-installatie en de levering van warmte en warm tapwater. [Consument] kocht een totaalproduct van [de projectontwikkelaar], een 'comfortabele energiezuinige woning met een goed binnenklimaat'. De WKO-installatie en de binneninstallatie kunnen niet los van elkaar worden gezien. [De projectontwikkelaar] heeft de installatie ontworpen. [Consument] had bovendien geen keuze bij de warmteleverancier. [Consument] verwijst naar artikel 44 van de koop/ aannemingsovereenkomst (zie 2.6.) en de verkoopbrochure. In artikel 44 van de koop/ aannemingsovereenkomst is een verplichting opgenomen om gedurende ten minste 30 jaar warmte- en warmwaterlevering van [het energiebedrijf 1] af te nemen. Dat was in het belang van [de projectontwikkelaar], omdat [het energiebedrijf 1] een 100% dochterbedrijf is van [de projectontwikkelaar]. [Consument] had ook geen invloed op het te hanteren type verwarmingssysteem.

De bewoners hadden op het moment van het ondertekening van de koop-/aannemingsovereenkomst niet de beschikking over de algemene voorwaarden van [het energiebedrijf 1]. In zoverre is het beding in de koop-/aannemingsovereenkomst waarbij [Consument] verplicht is om zich voor 30 jaar te verbinden aan [het energiebedrijf 1] onredelijk bezwarend. [de projectontwikkelaar] kan zich nu dan ook niet achter [het energiebedrijf 1] verschuilen en is verantwoordelijk, aldus [Consument].
[…]
5.21. Bij de verdere beoordeling zal de rechtbank als uitgangspunt nemen dat de contractuele aansprakelijkheid van [de projectontwikkelaar] zich beperkt tot eventuele gebreken aan de binneninstallatie. De primaire en subsidiaire vorderingen voor tekortkomingen aan de WKO-installatie, waaronder de afleverset in de woning en de levering van warmte en warmtapwater, alsmede de daaraan gerelateerde wachttijden voor warm water zal de rechtbank niet verder bespreken en kunnen niet worden toegewezen. Hetzelfde geldt voor de gehanteerde heffing vastrecht voor de koeling en de door [het energiebedrijf 1] gehanteerde tarieven. Hoge energierekeningen kan de rechtbank alleen in de beoordeling betrekken voor zover die zijn te herleiden tot gebreken aan de binneninstallatie."

2.8 Nadat het energiebedrijf 1 in augustus 2013 al failliet was gegaan, is de levering van warmte en koude water vanaf 28 oktober 2013 voortgezet door het energiebedrijf 2. Het energiebedrijf 2 heeft een onderzoek laten verrichten naar de klachten van Consument. Het onderzoeksrapport heeft Consument pas eind 2017 ontvangen. Omdat de klachten voor Consument niet voldoende verholpen waren, heeft Consument het geschil met energiebedrijf 2 over het leveringscontract bij Uitvoerder op 12 december 2017 gemeld:

"Omschrijving: Conflict met stadsverwarmingsleverancier [het energiebedrijf 2]. Wij hebben veel klachten over de kwaliteit van de levering en de hoogte van de rekeningen. We hebben geprobeerd om deze klachten integraal te laten beoordelen in een rechtszaak tegen de bouwer van de woningen die onze woningen bij de bouw en verkoop verplicht aangesloten heeft aan de stadsverwarming, maar de rechter heeft dat verzoek om een integrale behandeling afgewezen. Volgens de rechter moeten we met onze klachten over de verwarming voor zover veroorzaakt door de stadsverwarmingsleverancier bij [het energiebedrijf 2] zijn. N.B. I U vraagt hieronder wanneer het conflict ontstaan is. Aangezien we door de rechter naar de huidige leverancier zijn doorverwezen valt de startdatum van het conflict samen met de datum waarop [het energiebedrijf 2] is doorgestart uit haar failliet gegane voorganger. Die datum geef ik hieronder aan als startdatum. N.B.2 De datum van de doorstart van het oude verwarmingsbedrijf is van nadat ik van verzekeraar ben gewisseld (1-2-10). Vandaar dat ik in eerste instantie de zaak die we nu willen beginnen tegen [het energiebedrijf 2] bij mijn nieuwe verzekeraar [X] gemeld heb, maar zij zijn van mening dat het een vervolg is op de zaak die eerder tegen de bouwer is gevoerd, die bij jullie bekend is als groepszaak met ref nr. [nummer II].

Bij jullie behandelaar daarvan is de uitspraak van de rechter ook bekend. Ik wil hierbij nadrukkelijk vermelden dat dit m.i. een NIEUWE ZAAK betreft. Ik/we heb(ben) nog niet eerder geprocedeerd tegen [het energiebedrijf 1].”

2.9 Uitvoerder heeft het verzoek om rechtsbijstand afgewezen, omdat het geschil onderdeel uitmaakte van het geschil dat in 2011 was gemeld en waar het kostenmaximum al was bereikt.

3. Klacht, vordering en verweer

Klacht en vordering Consument

3.1 Consument klaagt erover dat Uitvoerder het kostenmaximum slechts eenmaal toepast, terwijl sprake is van twee verschillende gebeurtenissen en schadegevallen die niet met elkaar samenhangen. Volgens Consument is de bepaling over samenhangende gebeurtenissen niet duidelijk geformuleerd en legt Uitvoerder de bepaling in strijd met het doel ervan uit. Op het juiste abstractieniveau moet zuiver naar de relevante feiten van de betreffende gebeurtenissen worden gekeken en worden beoordeeld of, en in welke mate, samenhang bestaat.

Dit leidt ertoe dat het geschil over het leveringscontract met het energiebedrijf losstaat van het geschil met de projectontwikkelaar over de oplevering en de gebreken aan de woning (voorbeeld: een televisie waarvan het beeld wegvalt, waarbij de oorzaak kan liggen aan de televisie zelf, maar ook aan de kwaliteit van de elektriciteitslevering). Deze twee geschillen moeten juridisch op verschillende wijzen worden aangepakt.

3.2 Het gaat Uitvoerder erom dat het geschil al veel geld heeft gekost en dat Uitvoerder niet meer kosten voor Consument wil gaan maken. Dat de kosten zo hoog zijn opgelopen, is niet de schuld van Consument. In vergelijking tot andere belanghebbenden in het geschil, zijn de voor Consument gemaakte kosten relatief laag gebleven. Bovendien heeft Consument zelf meer moeten bijbetalen dan het kostenmaximum van € 12.500,00.

3.3 Consument vordert dat Uitvoerder alsnog dekking verleent en dat de kosten van de door Consument ingeschakelde advocaat volledig worden vergoed in het geschil met het energiebedrijf 2.

Verweer Uitvoerder

3.4 Uitvoerder heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie moet de vraag beantwoorden of Consument op grond van de verzekeringsvoorwaarden recht heeft op tweemaal een kostenmaximum van € 12.500,00 voor externe kosten. De Commissie beantwoordt deze vraag ontkennend en licht dit toe.

4.2 Uit de verzekeringsvoorwaarden volgt dat onder gebeurtenis wordt verstaan het voorval dat, of de feitelijke ontwikkeling die redelijkerwijs moet worden beschouwd als de oorzaak van het geschil. In geval van het verhaal van schade is het schadeveroorzakende voorval de gebeurtenis. Uit de verzekeringsvoorwaarden volgt verder dat Uitvoerder de in artikel 5.1.b genoemde externe kosten die uit de rechtsbijstand voortvloeien vergoedt tot maximaal € 12.500,00 per geschil. Daarbij geldt dat een samenhangend geheel van geschillen die voortvloeien uit een gebeurtenis worden beschouwd als één geschil. De Commissie merkt allereerst op dat het hier om een anders geformuleerde bepaling gaat dan in de uitspraak van de Geschillencommissie van 6 mei 2020, nr. 2020-391 is beoordeeld. Of een bepaling onduidelijk is en vervolgens op grond van de Richtlijn 93/13/EEG Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: Richtlijn) oneerlijk, is steeds afhankelijk van de exacte inhoud van de specifieke bepaling. Naar het oordeel van de Commissie heeft Verzekeraar in het onderhavige geval wel een (zoveel mogelijk) objectieve, duidelijke en concrete maatstaf geformuleerd. Daarbij wordt opgemerkt dat de omstandigheid dat discussies over de samenhang van geschillen en daarmee over de toepassing van het kostenmaximum zullen blijven bestaan, omdat de toepassing van het beding uiteindelijk afhangt van (in de praktijk mogelijke discussies over) de oorzaken die in het concrete geval tot het geschil hebben geleid, niet leidt tot de conclusie dat een beding onduidelijk is. Omdat van een onduidelijke laat staan onbegrijpelijke dekkingsbepaling geen sprake is, is toetsing aan de Richtlijn en afdeling 6.5.3 Burgerlijk Wetboek ('BW') niet aan de orde.

4.3 De Commissie moet dus vaststellen wat het (schadeveroorzakende) voorval is dat, of de feitelijke ontwikkeling is die redelijkerwijs moet worden beschouwd als de oorzaak van de geschillen met de projectontwikkelaar en (de opvolger van) het energiebedrijf 1. Als dit dezelfde gebeurtenis is waaruit een samenhangend geheel van geschillen is voortgevloeid, dan geldt eenmaal het kostenmaximum.

4.4 De Commissie is van oordeel dat sprake is van één gebeurtenis die redelijkerwijs moet worden beschouwd als de oorzaak van de geschillen, namelijk de oplevering van de woning in 2009 waarbij diverse gebreken aan de woning door Consument zijn geconstateerd, waaronder een gebrek aan het verwarmingssysteem. Uit die gebeurtenis vloeiden voor Consument twee samenhangende geschillen voort nadat hij bekend was geworden met de gebreken aan de woning.

Consument heeft eerst de projectontwikkelaar voor het gehele verwarmingssysteem verantwoordelijk gehouden en vervolgens heeft Consument zich gericht tot (de opvolger van) het energiebedrijf 1. De door Consument gestelde tekortkomingen van de project-ontwikkelaar in zijn verplichting een woning zonder gebreken op te leveren en van (de opvolger van) het energiebedrijf 1 in de nakoming van het leveringscontract zijn aan te merken als met elkaar samenhangende geschillen, omdat beide terug te voeren zijn tot die ene gebeurtenis, te weten de gebreken aan de woning. Er was dus sprake van een samen-hangend geheel van geschillen die voortvloeiden uit één gebeurtenis met een maximum verzekerd bedrag van € 12.500,00 voor de externe kosten. Dat meerdere procedures moeten worden gevoerd, tegen verschillende (opvolgende) partijen en op basis van verschillende juridische grondslagen, leidt niet tot de conclusie dat Uitvoerder verplicht is meer dan één kostenmaximum toe te passen.

4.5 De Commissie komt tot de conclusie dat Uitvoerder éénmaal het kostenmaximum van € 12.500,00 mocht toepassen voor beide geschillen. De klacht is ongegrond en de vordering wordt afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.